

Los Mambo Jambo celebra deu anys de música salvatge

*El disc d'aniversari dels 10 anys de trajectòria del grup veurà la llum el 26 d'octubre
| Estrenem la reinterpretació de la cançó "El timo", un dels seus temes més estimats*

Mambo Jambo | Arxiu grup

Els quatre membres de **Los Mambo Jambo** (Dani Nel-lo, Ivan Kovacevic, Dani Baraldés i Anton Jarl) poden comptar amb tots els dits de les mans els anys que fa que toquen junts. Per celebrar la dècada de concerts, el grup de r'n'b clàssic s'ha vestit amb un acompanyament de dotze músics per enregistrar un disc d'aniversari, que portarà el nom d'*Arkestra* i que veurà la llum el 26 d'octubre. Avui estrenem la reinterpretació de la cançó "El timo", un dels èxits més estimats que a l'àlbum es recupera per a l'ocasió. També conversem amb els integrants del grup sobre tants anys de música als escenaris.

Ja són deu anys de trajectòria. Quin balanç en feu?

Dani Nel-lo: No podem estar més contents. Quan vam començar amb la banda no teníem unes expectatives gaire definides, només tocar la música que ens venia de gust sense pensar on, com i per què. Això és el que hem fet i el que hem de seguir fent.

Les expectatives eren diferents tractant-se de música instrumental?

D.N: Pensar que una banda instrumental de rock'n'roll i rhythm'n'blues pot fer gires sense parar durant deu anys i tocar tant en festivals com en sales o auditoris ens fa pensar que no tot està perdut. Les dictadures del mercat tenen esclatxes per on es filtren projectes com el nostre. D'altra

banda, som conscients de les limitacions de fer música instrumental, però alhora també ho som dels avantatges; hem pogut tocar a Mèxic, el Brasil, Àustria o Sèrbia i ens hem entès de meravella amb els diferents públics gràcies a expressar-nos amb el llenguatge universal que és la música.

Què voleu expressar amb aquest llenguatge?

D.N: El nostre missatge és la música en si, el ritme i les melodies. Un dels nostres actius més potents ha estat i és el directe. Des del principi vam sentir que a dalt d'un escenari tots quatre ens atrevim a tot, a tocar on sigui i amb qui sigui. No de manera competitiva, sinó amb la convicció de saber que hi deixem la pell. Cada bolo és com si fos l'últim i això la gent ho sap percebre.

Mambo Jambo. Foto: Xavier Mercadé

El vostre estil ha canviat al llarg d'aquesta dècada?

D.N: Al llarg dels anys hem anat afinant. Creiem que a partir de l'anterior disc, *Jambology* (Buenritmo, 2016), vam fer un pas endavant tant en la composició com en els arranjaments. El so 'jambofònic' ha passat de ser una barreja d'estils a ser el nostre llenguatge, cada cop més personal. L'objectiu és el de sempre, que algú senti dos compassos de la nostra música i la pugui reconèixer.

El nou àlbum segueix la línia de *Jambology* o és una evolució?

D.N: Després de tres àlbums ens venia de gust tenir sensació de sorpresa. Sense repetir la rutina de composició, gravació, promoció i gira que hem fet els darrers anys. Quan vam pensar en la possibilitat d'interpretar el nostre repertori amb el suport d'una gran secció de vents i una guitarra addicional, se'ns va il·luminar la cara. Ja sabíem que seria una feïnada i que a la pràctica seria més complicat, però ja ens agraden els reptes!

I per què porta el nom d'Arkestra?

D.N: El fet de dir-li *Arkestra* ha estat per separar-nos una mica del paradigma típic de *big band*. No tenim ganes de ser una altra banda de swing. *Arkestra*, a part de ser una picada d'ullet a la **Sun Ra Arkestra**, mostra una naturalesa més salvatge, exòtica i una mica anàrquica. A més, hi hem

afegit un parell de temes inèdits i hi hem convidat el gran David Pastor amb la seva increïble trompeta.

Mambo Jambo. Foto: Xavier Mercadé